Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

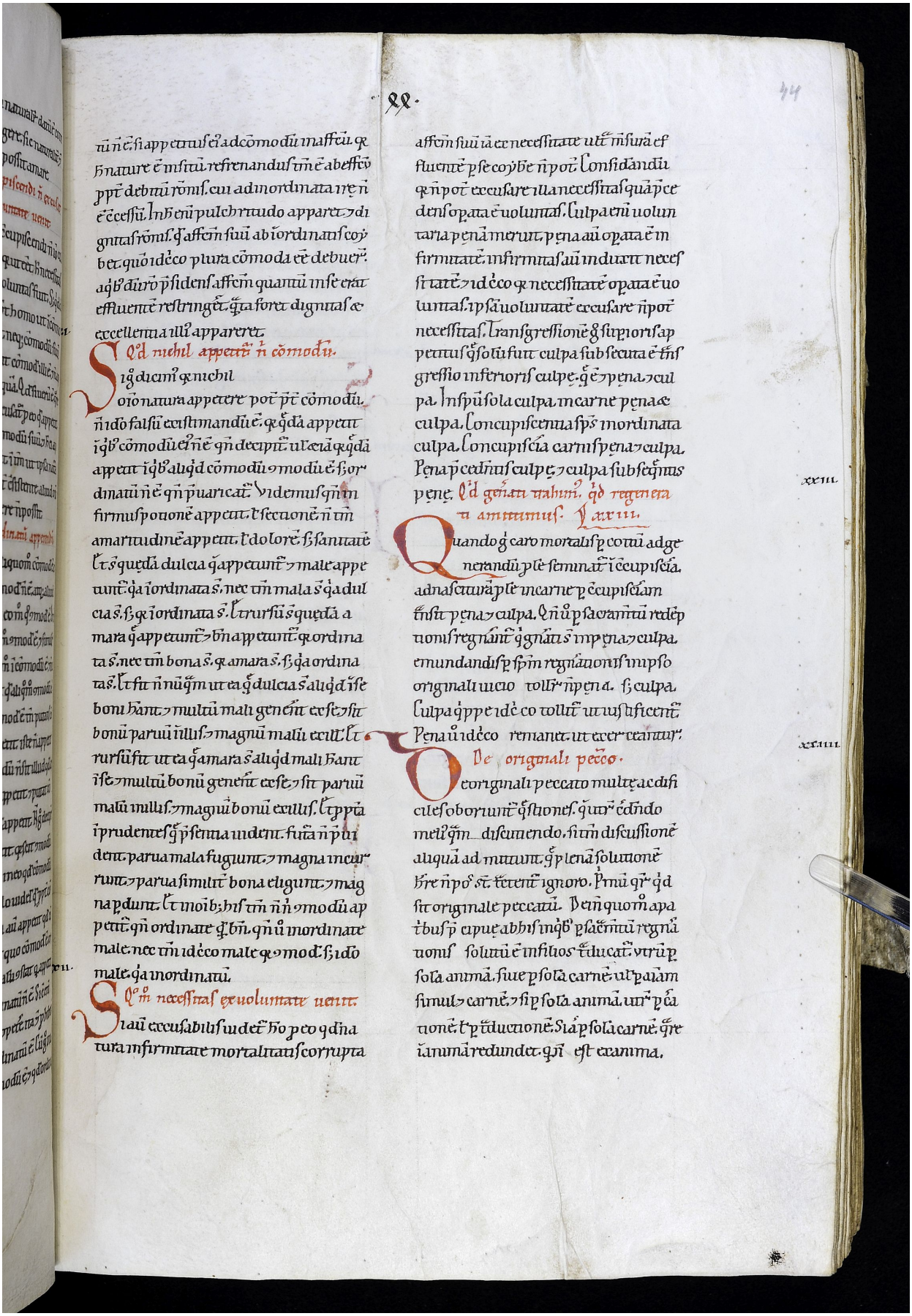

tu nē. si appetitus eī ad cōmodū maffectū q
ꝑ natūre ē mstitū refrenandus ūn ē abesse cō
ppt debitū rōnis. cui ad mordinata ne n
ē cessū. Inꝑ enī pulchritudo apparet ⁊ di
gnitas rōnis. q affectū suū ab ordinatis coꝝ
bet. quō idēco plura cōmoda ēē debuerē.
aq̄b dūrō p̄sidens affectū quantū in se erat
effluentē restringēt. q̄ta foret dignitas ⁊
excellentia illī apparerēt.

Q d nihil appetit n cōmodū.

Sīq dicam q nihil
oīo natura appetere potest p̄t cōmodū.
n idō falsū existimandū ē. q q̄dā appetit
i q̄b cōmodū eī nē q̄n decipit ut ea q q̄dā
appetit i q̄b aliq̄d cōmodū ⁊ modū ē ꝑ or
dinatū nē q̄n p̄uaricat. Videmus q̄n in
firmus p ouonē appetit. t secundū nē ūn
amartitudinē appetit. t dolorē. ꝑ sanitatē
t s quēdā dulcia q appetunt ⁊ male appe
tunt. q̄a i ordinata s. nec ūn mala s q̄a dul
cia s. ꝑ q i ordinata s. t rursū s quēdā a
mara q appetunt ⁊ bna appetunt. q ordina
ta s. nec ūn bona s. q amara s. ꝑ q̄a ordina
ta s. t fit n nūq̄m ut ea q dulcia s aliq̄d ī se
boni hant ⁊ multū mali generēt esse ⁊ sit
bonū paruū illis ⁊ magnū malū ecilis. t
rursū fit ut ea q amara s aliq̄d mali hant
ī se ⁊ multū bonū generēt esse ⁊ sit paruū
malū illis ⁊ magnū bonū ecilis. t ppta
i prudentes q̄ p̄sentia uident. futa n p̄ui
dent. parua mala fugiunt ⁊ magna incur
runt ⁊ parua similit bona eligunt ⁊ mag
na p̄dunt. t uoī b; his ūn n n ⁊ modū ap
petit. q̄n ordinate q̄ bn. q̄n ū mordinate
male. nec ūn id ēco male q ⁊ modū. ꝑ ido
male. q̄a mordinatū.

Q m necessitas ex uolunte uenit.

Siaū excusabilis uidet ho p eo q dna
tura infirmitate mortalitatis corrupta

affectū suū ī ee necessitate utē misuā ef
fluentē p se coꝝbe n potest. Considādū
q n potest excusare illa necessitas quā p ce
dens opata ē uoluntas. Culpa enī uoluntaria pēnā meruit. pēna aū opata ē in
firmitatē. infirmitas aū induxit necessitatē ⁊ id ēco q necessitatē opata ē uo
luntas. ipsa uoluntatē excusare n potest necessitas. Transgressionē q̄ superior sap
petitus q̄ solū fuit culpa subsecuta ē. transgressio inferioris culpe. q̄ ē ⁊ pēna ⁊ cul
pa. Inꝑ sola culpa in carne pēna ⁊ culpa. Concupiscentia spīs mordinata
culpa. Concupiscēcia carnis pēna ⁊ culpa.
Pēna p cedēntis culpe ⁊ culpa subseqūtis
pēne. xxiii.

Q d genitū trahim. q̄d regenera
ti amittimus. Ꝑ xxiii.

Quando q̄ caro mortalis p coitū adge
nerandū plē seminat. ī ccupiscēcia
adnascitur ā plē in carne p ccupiscēciam
tnsit pēna ⁊ culpa. Qn ū p sacramētū redēp
tionis regnāt q̄ gnātis s in pēna ⁊ culpa.
emundandis p spm regnationis in ipso
originali uicio tollit n pēna. ꝑ culpa.
Culpa q̄ppe id ēco tollit ut iustificentur.
Pēna ū id ēco remanet. ut exercentur. xxiiii.

De originali pecco.

De originali peccato multe ac dfi
ciles oboriunt q̄stiones. quē cōdīdo
melī q̄n discutiendo. si ūn discussionē
aliquā ad mutuū q̄ plenā solutionē
hre n pos. st. tcentē ignoro. Primū qr q d
sit originale peccatū. Deīn quōm apa
tibus p capue abbis ingb p sacramētū regnā
tionis solutū ē infantes educāt. utrū p
sola animā. siue p sola carnē. ut pa iam
simul ⁊ carnē ⁊ sip sola animā. utē p cō
cionē t p eductionē. Si ā p sola carnē. q̄re
ī animā redundet. q̄n est ex anima.